

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

26. De admirabili quadam visione S. Gertrudis, & exacta omnium malorum bonorumque operum retributione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Ludovicus Blosius *Monialis spiritualis cap. 13. De admirabili quadam visione S. Gertrudis, & exacta omnium malorum honorumque operum retributione.*

CAP. XXVI.

Religiosa quaedam virgo cum in monasterio S. Gertrudis defuncta esset, vidit ipsa Gertrudis animam eius in loco admodum lucido mirifice exornatam consistere. Cui etiam Dominus Iesus adstabat, & quinque vulneribus suis sensus illius noua suauitatis dulcedine recreabat, eamque blandè cõsolabatur. Dixit itaque Gertrudis ad dominum: Quamtu Deus totius consolationis huic tam amabilem serenitatem exhibeas, quid est, quod ipsa mœstiori vultu grauamen internum præterdit? Ad quod Dominus: Ex hac mea præsentia, anima quã cernis non nisi delectamenta meæ humanitatis percipit. Vnde & plenè consolari non potest: sed vbi à negligētis præteritæ vitæ purgata fuerit, ego eam in præsentia iucundissimæ diuinitatis meæ perfectè cõsolabor. Et ista: Nunquid, Domine mi, miseratione tua non præualeret filiam tuam (cui ab infantia dederas pium cor & benignam voluntatem erga omnes homines) nunc absoluerè ab omni negligentiarum impedimento? Respondit Dominus: Pietatem cordis eius, benignamque voluntatem abundantissimè remunerabo: sed oportet (dictante iustitia mea) vt omnis macula abstergatur. Et quasi blandien-

do tenens mentum puellæ, adiunxit: In hoc sponsa mea libētissimè consentit iustitiæ mee: quia quum plenè purgata fuerit, gloria diuinitatis meæ iucundissimè perfruetur. Ad quæ verba Domini, illa benigno vultu annuit. Postea sancta Gertrude offerente sub Missa pro eadem puella salutarem hostiam, quæ à sacerdote eleuabatur, dixit anima: In veritate certum esse experior, nullum quantumlibet exiguum bonum in homine carere remuneratione, nec vllam quantumuis paruam culpam esse, quæ nõ purgati debeat ante vel post mortem. Quia enim sacram communionem libenter accepi, quando in terra viuebam, nunc magnum remedium obtineo de Sacramento altaris pro me oblato. Et quia tam benignam voluntatem ad omnes homines habui, modo multo citius iuuat me oratio pro me facta. Insuper etiam æternam remunerationem exspecto, quam in cælo recipiam. Sicque sursum ferri anima videbatur, subleuata precibus Ecclesiæ. Sciebat autem (vbi ad statutum terminum perueniret) Dominum cum corona gloriæ sibi obuiaturum, seque in gaudium æternum introducturum. Licet verò purgandus quisque iustitiæ & voluntati diuinæ consentiat, non tamen amat poenas suas: sed cuperet se ita vixisse, vt iam nihil in se esset puniendum & purgandum. Mauult tamen in purgatorio perferre poenas cum certitudine perueniendi ad Deum, quam

quàm adhuc esse in hac vita cum periculo peccandi in Deum.

Ex lib. 4. Insinuationum diuine pietatis, cap. 28. & ciat D. Ludonicus Blostus in Monili spiritali, ca. 14. Quàm exactè pateant cogitationes & actiones humane coram Deo & omnibus sanctis, & quomodo ornentur per merita Christi, & quomodo stigmata peccatorum etiam per penitentiam deleatorum, apparebunt, non ad ignominiam, sed ad laudem & gloriam diuine misericordie.

CAP. XXVII.

Sancta & deuotissima virgo Gertrudis, dū in quadam feria & secunda Pasche cōmunicatura oraret Dominum, vt per illud dignissimum Sacramētum supplere dignaretur omne; quod ipsa vnquam neglexerat in ordine religionis, suscipiens eam filius Dei presentauit Deo Patri, indatam tunica religionis: quæ tunica videbatur ex tot partibus distinctim composita, quot annos vixerat in religione: ita quod inferior pars tunicæ reputabatur pro primo anno, secunda pro secundo anno, & sic deinceps vsque ad annum, in quo tunc erat. Videbaturque tunica illa ita expansa & extensa, quod nullius omnino plicæ vmbra quicquam in ea contegere poterat, sed in quolibet anno distinctim apparebat annotati omnes dies & horæ, & insuper singulæ cogitationes, verba, & opera, tam bona quàm mala, quæ in illo anno peregerat de die in diē,

R r de